

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege pentru aderarea României la
Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de
plante din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la
10 noiembrie 1972, 23 octombrie 1978, 19 martie 1991**

**Analizând proiectul de Lege pentru aderarea României la
Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante
din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972,
23 octombrie 1978, 19 martie 1991, transmis de Secretariatul
General al Guvernului cu adresa nr.15 din 26.01.2000,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele
observații și propuneri:**

**1. Expunerea de motive a fost doar avizată de către Ministerul
Afacerilor Externe și nu semnată de acesta în calitate de coinițiator,
alături de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci deși, potrivit
dispozițiilor art.7 din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea
tratatelor, Ministerul Afacerilor Externe prezintă Guvernului, singur
sau, după caz, împreună cu celelalte ministere, propunerile cu privire
la ... aderarea ... la convenții ...".**

**Semnalăm, în același timp, și faptul că pentru propunerea de
aderare, avea relevanță să se menționeze câte state participă la
Convenție și nu câte au semnat, știut fiind faptul că semnarea, pur și**

simplicu, a unui tratat internațional, nu antrenează, în mod direct și necesar, calitatea de participant la acesta.

2. În titlul proiectului de lege, denumirea documentului internațional la care se propune aderarea ar fi trebuit să fie redată astfel încât să rezulte toate elementele de identificare ale Convenției care a fost revizuită (locul adoptării ei).

În consecință, propunem reformularea titlului astfel:

"Lege pentru aderarea României la Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante, **adoptată la Geneva** la 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972, la 23 octombrie 1978 și la 19 martie 1991".

Observațiile sunt valabile și în privința art.1; în plus, din cuprinsul acestuia urmează să se elimine cuvintele "Actul din 1991", deoarece acestea nu figurează în titlul instrumentului la care se va adera.

3. Art.2 nu-și găsește justificarea, dat fiind faptul că, orice comunicare către depozitar - ratificare, aderare etc. - se transmite, potrivit art.9 din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, pe cale diplomatică (prin Ministerul Afacerilor Externe) și numai în cazul în care în documentul respectiv se prevede o altă procedură, se va putea acționa astfel.

4. Prevederea din art.18 din Convenție, potrivit căreia dreptul amelioratorului este independent de reglementarea din legislația națională ridică probleme în raport cu dispozițiile legale în vigoare în țara noastră.

În condițiile în care în România există o reglementare în acest domeniu - Legea nr.255/1998 privind noile soiuri de plante, se impunea o mai atentă luare în considerare a efectelor prevederilor din actul internațional asupra legislației naționale.

5. Traducerea textului Convenției în limba română prezintă deficiențe în ceea ce privește folosirea expresiilor juridice adecvate și cu privire la respectarea riguroasă a regulilor în domeniu, modificând în unele cazuri, însăși sensul prevederilor respective.

Nu există expresia "**putere juridică**" (art.24), ci aceea de "**capacitate juridică**"; "Accord de siège" (art.24), se traduce în limba română "Acord de sediu" și nu "Acordul cu privire la stabilirea sediului" (care modifică și sensul expresiei); se spune "se bucură ... de **capacitatea juridică**" și nu "**deține ... putere juridică**" (art.24);

expresia "Le siège de l'Union et de ses organes" (art.24) se traduce "Sediul Uniunii și al organelor sale" și nu "Sediul Uniunii și organele" (art.24); expresia franceză "**application**" (art.30) nu se traduce în limba română prin expresia "implementare"; sintagma "În temeiul paragrafului" (art.35(1)), schimbă sensul deoarece, trebuia să fie tradusă "Sub rezerva dispozițiilor"; în art.34(2), nu este vorba de **aderare**, ci de **accesiune**, deoarece nu pot fi subsumate ipotezele ratificării, acceptării și aprobării celeia de aderare (ea însăși o modalitate de a deveni parte la tratat); aceasta constituie o ipoteză separată (art.34(3)) astfel încât cuvântul "**accession**" nu trebuie tradus prin aderare ("**adhésion**").

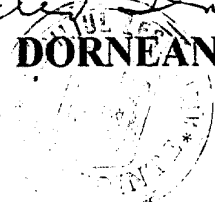
Față de cele de mai sus, considerăm că se impune revederea atentă a traducerii textului Convenției, care, potrivit reglementărilor existente, după aderare și publicarea ei în Monitorul Oficial, va deveni un act cu caracter de lege.

În enumerarea limbilor folosite (art.28), nu se ține seama de ordinea stabilită în Convenție; de aceea, limba franceză, care potrivit prevederilor art.41, prevalează față de celelalte limbi, este așezată în ordine alfabetică, deși chiar în art.28, limba franceză este prima plasată, după care urmează, în ordine alfabetică, celelalte limbi.

În schimb, în art.41, regula enumerării în ordine alfabetică nu mai este respectată în cazul "limbii olandeze"; mai mult decât atât, semnalăm că nu există limba **olandeză**, ci **neerlandeza**.

PRESEDINTE

Valer DORNEANU

București
Nr. 157/03.02.2000